

X ROCZNICA POWSTANIA „SOLIDARNOŚCI”

Pierwszą okrągłą rocznicą powstania „Solidarności” na Politechnice Wrocławskiej, jaką można było oficjalnie uczcić, było 10-lecie Związku. Rocznicowe obchody przywołujące na pamięć wydarzenia z sierpnia 1980 r., zainaugurowano **2 września** Mszą Świętą odprawioną w kościele pod wezwaniem św. Klemensa Dworzaka przy Alei Pracy. Nabożeństwo celebrował o. Ludwik Wiśniewski, a zebrani odmówili modlitwę za żyjących i zmarłych członków związku, zwłaszcza za śp. Tadeusza Huskowskiego - wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, w latach 1980–1984 niestrudzonego redaktora podziemnych wydawnictw, autorytetu moralnego dla współpracowników i studentów, oraz Ryszarda Chabelskiego – członka Komisji Rewizyjnej z 1980 r.

4 września główne uroczystości rozpoczęły się w Gmachu Głównym A-1, gdzie w obecności władz Uczelni, z Rektorem Profesorem Janem Kmitą na czele, dawnych i obecnych liderów, Przewodniczącego Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” Janusza Biernata oraz zaproszonych gości – przekazano Komisji Zakładowej nowy lokal. Poświęciwszy pustą salę, ozdobioną jedynie godłem i krzyżem (dar od Ireny Szubert), ks. dr Henryk Szareyko wygłosił pełne najgłębszych treści posłanie do obecnych, akcentując szczególnie uniwersalne wartości i ideały etosu „Solidarności” wywodzące się z tradycji chrześcijańskich.

Następnie w sali Senatu Przewodniczący „Solidarności” Janusz Biernat powitał członków obecnego Prezydium Komisji Zakładowej, członków Komitetu Założycielskiego i byłego Prezydium oraz gości, wśród których byli m.in.: prof. Jan Kmita, Marek Muszyński, Tomasz Wójcik, Kornel Morawiecki, Wiceprezydent Wrocławia dawny wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej Andrzej Olszewski, Stanisław Huskowski oraz członkowie z różnych Komisji Oddziałowych, którzy wspominali ten upalny sierpień '80 i początki września kiedy powstawała „Solidarność” na Politechnice Wrocławskiej.

Z powodu ważnego wyjazdu służbowego w uroczystościach nie mógł wziąć udziału wielki autorytet i przyjaciel „Solidarności” prof. Andrzej Wiszniewski. Poniżej tekst listu, który przesłał na ręce Przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej.

Andrzej Wiszniewski

Organizacja Zakładowa

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

przy Politechnice Wrocławskiej

Dziękuję bardzo za zaproszenie mnie na uroczystości związane z 10 rocznicą istnienia naszego Związku na Politechnice. Niestety w dniu tym będę poza Krajem a zatem tylko duchem będę mógł być z tymi, którzy zbiorą się w ~~nowej~~ siedzibie Komisji Zakładowej. Co prawda miejsce to nie kojarzy mi się najlepiej i obawiam się że nie starczy wody święconej aby wygnać z kątów tych pomieszczeń wszystkie poukrywane czarty i straszydła - ale cóż robić, z wiekiem mam coraz większe skłonności do wybrzydzenia. Zresztą świetnie zdaję sobie sprawę, że te stare złe duchy mają dziś niewielkie znaczenie. Najważniejsze to zagrozić drogę nowemu diabelstwu, które jak zawsze w takich przypadkach czai się w załomkach korytarzy, aby w chwili nieuwagi wśliznąć się do środka i rozsiać w fotelach. Jestem przekonany, że nasza Komisja Zakładowa nie da się zwieść mocom piekielnym, ale na wszelki wypadek proponuję aby zachować na przyszłość trochę wody święconej. Ostatecznie strzeżonego Pan Bóg strzeże.

Żałuję szczególnie, że nie będę mógł uczestniczyć w odsłonięciu tablicy upamiętniającej ś.p. Tadeusza Huskowskiego. Wspomnienie o tym wspaniałym człowieku jest mi szczególnie drogie. Bardzo bym pragnął, aby do wszystkich pracowników Politechniki dotarło, ile Solidarność ma do zawdzięczenia temu niepozornemu, skromnemu człowiekowi. Sądzę też, że przy tej okazji trzeba powiedzieć parę słów o Jego najbliższych współpracownikach, z którymi tworzył tajną Uczelnianą Komisję Koordynacyjną. Tym roztropnym, mężnym i bezinteresownym ludziom Politechnika wiele zawdzięcza. Bardzo bym chciał, aby zgodzili się na ujawnienie swych nazwisk, bowiem zapisali piękną kartę dziejów naszej Uczelni.

Życzę Solidarności politechnicznej, aby w następnych dziesięcioleciach takich działaczy nie zabrakło. Bo to nie biurka, fotele czy nawet komputery, ale właśnie ludzie decydują o wszystkim

Andrzej Wiszniewski

Wrocław 1990.08.23

Po dwugodzinnym spotkaniu przy kawie i ciastkach wszyscy przeszli do budynku D-2. Ważnym i skłaniającym do refleksji wydarzeniem było dokonane w obecności żony Anny, córki Barbary i syna Stanisława, tłumnie zgromadzonych członków i sympatyków Związku oraz władz uczelni odsłonięcie i poświęcenie w holu budynku D-2 tablicy pamiątkowej ku czci Tadeusza Huskowskiego. W miejscu tym odtąd w rocznice spotykają

się związkowcy, składając wiązanki kwiatów, gestem tym oddając hołd człowiekowi, który stał się legendą „Solidarności”, symbolem jej niezłomności i godności.

Bezpośrednio po odsłonięciu tablicy w D-2 wszyscy przeszli do Gmachu Głównego gdzie JM Rektor prof. Jan Kmita i Przewodniczący Komisji Zakładowej Janusz Biernat dokonali otwarcia wystawy w holu i na antresoli.

Ekspozycja dokumentowała bogactwo i doniosłość drogi, jaką przeszła „Solidarność” w minionej dekadzie. Jej organizatorzy położyli nacisk na wątki obrazujące walkę w obliczu śmiertelnego zagrożenia w okresie stanu wojennego. Przebogata zawartość piśmiennicza wyłożonych pamiątek akcentowała symbolikę spuścizny duchowej tworzącej kulturową tradycję i pożądaną legendę.

Spotkanie w auli - też wyznaczające tradycyjny standard na następne lata - które zgromadziło wszystkich delegatów, członków Komisji Zakładowej, Komitetu Założycielskiego oraz przedstawicieli NZS-u, zakończyło obchody 10-lecia. Od strony organizacyjnej program rocznicowy został przygotowany przez Jadwigę Szymonik, towarzyszącą związkowi od pierwszych dni jego narodzin. Wkład w przygotowania jubileuszu wnieśli także: Michał Bieganowski, Dariusz Godlewski, Ludomir Jankowski, Ryszarda Bieganowska, Krzysztof Sosna, Andrzej Siciński, Ewa Pająk, Halina Kulig, Halina Korczak, Cecylia Biegańska, Ferdynand Wojcieszonek. Podziękowania należą się także rzeszy bezimiennych ofiarodawców, którzy wypożyczyli swe zbiory na wystawę.

Opracowała: Jadwiga Szymonik